102078901

విమలభావంబు గలుగుటె విద్యయగును
సరసగుణములు కలుగుటె చదువులగును
సహజభావము కలుగుటె సరసమగును
మంచి నడతలు వుండుటె మానవుండు.

గాలిలోన జ్యోతి కదలాడుచుండును
గాలి లేని చోట కదలకుండు
ఆశయనెడు గాలి నణగద్రొక్కినయంత
మంచిదౌను మనసు మరుగు విడిచి.

విద్యార్థులారా!

విశాలమైన సముద్రము అసంఖ్యాకములైన అలలు వెదజల్లుతూ వుంటుంది. ఒక్కొక్క తరంగము ఒక్కొక్క రూపనామమును కూడి వివిధ భేదములచే భిన్న భిన్న రూపములతో కనుపించుచూ వుంటాది. కాని యీ అన్నీ కూడను సముద్రమునకు భిన్నమైనవి కావు. అటులనే జగత్తునందుగల అసంఖ్యాకములైన జీవరాసులు వివిధరూపనామములచే జీవించుచు వుండినప్పటికిని యివి అన్నీ ఒక అఖండ సచ్చిదానంద సాగరమునందుగల బిందువులే. సమస్త మానవులు, సమస్త జీవులు కూడను దివ్యత్వముతో కూడిన పవిత్రస్వరూపములే. 'ఆత్మవత్ సర్వభూతాని' ఇది భారతీయ శాస్త్రముల ప్రధానమైన ప్రబోధ. భారతీయ పవిత్ర శాస్త్రములు సమస్త జీవులయందు అట్టి దివ్యత్వమైన తత్వము ఆత్మస్వరూపమై వున్నదనే సత్యాన్ని ప్రబోధిస్తూ వచ్చాయి. ఈ దివ్యత్వమును అనేక రూపములుగా దర్శించినప్పటికిని యిందులో వుండిన ఏకత్వము ఆత్మతత్వమనేది చక్కగా వివరింపబడుతుంది.

మృత్పిండమేకం బహుభాండరూపం
గోక్షీరమేకం బహుధేనుజాతం
సువర్ణమేకం బహుభూషణాని
ఏకం పరాత్మా బహుదేహవర్తీ.

మట్టి ఒక్కటే అయినప్పటికి కుండలు అనేకంగా రూపొందుతాయి. సువర్ణము ఒక్కటే అయినప్పటికి అనేక రూపనామములు ధరించిన నగలుగా తయారౌతాయి. గోవులు వేరువేరుగా వుండినప్పటికిని క్షీరము యొక్క రంగు ఒక్కటిగానే వుంటుంటాది. దైవము కూడా ఒక్కడే అయినప్పటికిని అనేక రూపనామములతో ప్రత్యక్షమౌతుంటాడు.

విద్యార్థులారా! మనయింద్రియములు ఆత్మ కానేరవు. ఇంద్రియములు

స్పర్శించవచ్చును. గోచరించవచ్చును. ఆత్మ యింద్రియములన్నింటి కంటె వేరుగానే వుంటుంది. దానికు యీ యింద్రియములకు ఎట్టి సంబంధము లేదు. చూపు కేవలము ఆత్మ సంబంధమైనది. చర్మ చక్షువు మాత్రమే ఒక యింద్రియముగా రూపొందుతుంది. ఈ కంటికి రంగుకు మధ్యలో వుండిన దివ్యతత్వమే యీ ఆత్మ తత్వము. కర్ణము, శబ్దమునకు మధ్య వుండిన దివ్యత్వమే ఆత్మ తత్వము. కన్నులుండి కూడను రంగు చూడలేక పోవచ్చును. నిజముగా యింద్రియమే సత్యమై యుండిన కన్ను రంగును ఎందుకు చూడకూడదు. కాదు. కంటికి రంగుకు మధ్యలోపల దివ్యత్వమైన అరూపమైన కాంతి వుంటుండాది. కన్నుకు కేవలము చూసే శక్తి మాత్రమే వున్నది. చెవికి వినే శక్తి మాత్రమే వున్నది. కన్నుకు చూచే శక్తి మాత్రమే వున్నది. నాలుక రుచి మాత్రమే చూడగలదు. ఈ యింద్రియములు ఒక్కొక్క దానిని ఒక్కొక్కటి మాత్రమే చేయగలదు. కానీ సర్వమును యింద్రియములు చేయించలేవు. కన్ను చూడగలదే గాని వినగలదా? చెవి వినగలదే గాని చూడగలదా? లేదు. కనుక ఒక్కొక్క యింద్రియమునకు ఒక్కొక్క విధమైన శక్తి మాత్రమే చేకూర్చబడింది. సమస్త శక్తులతో కూడిన దివ్యత్వము ఆత్మ ఒక్కటి మాత్రమే.

అనేక పాత్రలయందు అనేక విధములైన బింబములు మనకు కనుపించవచ్చు. దీనిని ఘటాకాశం, పటాకాశం, మఠాకాశం అంటారు. ఘటమునందు నీళ్లలో ఆకాశము కనుపిస్తూ వుంటుండాది. ఎంతవరకు ఘటమునందు ఆకాశము కనుపిస్తుంది? ఘటము వుపాధిగా వుండినంతవరకు మాత్రమే ఆకాశము యీ ఘటములో కనుపిస్తుంది. ఘటము శిథిలమైనప్పుడు ఆకాశము కనుపించదు. ఇక ఆకాశము ఎక్కడ పోయింది? స్వస్వరూపములోనే వుంటుండాది. ఆకాశము యీ ఘటంలో రాలేదు. ఘటం పగిలి పోతూనే పోలేదు. ఘటములో జలము వుండినంతవరకు యిది కనుపించుతూ వచ్చింది. ఘటము శిథిలము కాగానే జలము కారిపోయింది. దానిలోపల ఆకాశము కనుపించలేదు. అదే విధముగనే దేహమొక ఘటము. ఈ దేహమనే ఘటము లోపల మనస్సనే జలము. ఇందులో ఆత్మ తత్వమనే ఆకాశము ప్రతిబింబిస్తూ వుండాలి. ఇటువంటి యీ ఘటము వుండినంతవరకు యిందులో కనుపిస్తూ వుంటుండాది. ఘటము శిథిలమైన తరువాత కూడను వున్నది. కానీ కనుపించదు. కనుపించక పోయినంత మాత్రమున లేదని వాదించరాదు. కనుకనే 'ఆత్మవత్ సర్వభూతాని' అన్నింటి యందు, అంతటా, అన్ని కాలముల యందు వున్నది ఆకాశతత్వము. పటాకాశ మన్నారు. పటమునందు పెయింట్ లోపల ఒక ఆకాశాన్ని నిరూపిస్తారు. కానీ ఆ పిక్చరును మనం చించివేసినప్పుడు ఆకాశం పోవటం లేదు. నీవు పేపరు చించివేశావు. కానీ ఆకాశాన్ని చించివేయలేదు. అదే విధముగనే ఘటాకాశం, పటాకాశం, మఠాకాశం అని వేదాంతమునందు మూడు ఆకాశ తత్వములు నిరూపిస్తూ వచ్చారు.

ఆత్మ అఖండమైనది. దానికే సత్యం శివం సుందరం అని పేర్లు పెట్టారు.

వ్యావహారిక రూపంగా పదములు వేరువేరుగా కనుపిస్తున్నవి కాని స్వస్వరూపతః మూడు ఒక్కటే. శివం లేక సత్యము లేదు. సత్యం లేక సుందరం లేదు. సుందరం ప్రకాశింప జేస్తుంది. సత్యం స్వరూపాన్ని దర్శింప చేస్తుంది. తద్వారా పదార్థములు ప్రకాశింప చేస్తుంది శివం. మూడింటి ఏకత్వము దివ్యత్వమైన తత్వమే. అనేక పర్యాయములు చెప్పాను. ఇది ఒక వస్త్రం. ఈ వస్త్రమున కాధారమేమిటి? దారము. ఈ దారమున కాధారమేమిటి? ప్రత్తి. ప్రత్తి దారముగా తయారైంది. దారమే వస్త్రంగా తయారైంది. ఈ మూడింటి ఏకత్వము ఒక్కటే. అదే రీతిగా సత్యమనేది శివమనే రూపమును ధరించి శివ తత్వము లోపల సుందర రూపాన్ని ధరిస్తుండాది. సత్యం శివం సుందరమనగా మూడు వేరు పర్యాయ పదములేగాని పదార్థ తత్వము ఒక్కటే. అదే విధముగనే ప్రేమ సౌందర్యము, మాధుర్యము, శోభ. మన లాన్గ్డ్ వర్త్ అను విద్వాంసుడు చెప్పాడు. ప్రేమ సౌందర్యము, మాధుర్యము, శోభ అని. పదములందు మాత్రమే భేదము కనుపిస్తుండాది గాని నాలుగు కూడను ఒక్క పదార్థము యొక్క పర్యాయ పదములే. హృదయము కరిగినప్పుడు ప్రేమగా ప్రవహిస్తుంది. ప్రేమ ముదిరినప్పుడు సౌందర్యమేర్పడుతుంది. ఈ సౌందర్యము యొక్క వృష్టి మాధుర్యములో మత్తైపోయినప్పుడు అదే మధురంగా మారిపోతుంది. అనగా దీనియొక్క నిజ తత్వాన్ని అనుభవించిన తర్వాత అదే మాధుర్యంగా మారిపోతుంది. ఈ మాధుర్యమైన స్థితి యందే సర్వము శోభాయమానంగా వర్థిల్లుతుంది. మొదలు పుష్పము. ఈ పుష్పములో క్రమక్రమేణా రేకులు రాలిపోయినప్పుడు పిందెలా తయారౌతుంది. ఈ పిందెను మనం కాపాడుతూ పోయేటప్పటికి యిది ఒక కాయగా మారుతుంది. ఈ కాయ కొంత కాలమైనాక పండు అవుతుంది. పుష్పము పిందె, కాయ, ఫలము నాలుగు ఒక్కటే. ఐతే యీ కాయలో వున్న మాధుర్యమునకు, ఫలము లోవున్న మాధుర్యమునకు చాలా వ్యత్యాసము వుంది. కాయ వగరుగా వుండవచ్చును. పరిపక్వస్థితికి వచ్చేముందు కొంచెం పులుపుగా వుండవచ్చు. పండుగా రూపొందిన తర్వాత మాధుర్యంగా మారుతుంది. ఐతే యీ మాధుర్యము ఎక్కడనుండి వచ్చింది? వగరునుండే వచ్చింది యీ మాధుర్యము. అదే విధముగా మన ప్రేమ తత్వమును హృదయాన్ని కరిగించే రీతిగా మార్చుకున్నప్పుడు అది ఒక సౌందర్యముగా రూపొందుతుంది. ఈ సౌందర్య తత్వాన్ని రుచి చూచినప్పుడు మాధుర్యంగా రూపొందుతుంది. ఈ మాధుర్య తత్వమే నిజమైన ఆత్మ తత్వము. కనుక యిది నిరంతరము కూడా మాధుర్యమే.

నయనం మధురం వచనం మధురం
సర్వం మధురం మధురాధిపతే మధురం మధురం.

అంతా మధురమే. ఈ మధురం చేతనే జగత్తంతా శోభాయమానంగా రాణిస్తోంది. కనుకనే సౌందర్యమునిగాని, ఆనందమునిగాని, మాధుర్యమునిగాని బయటి ప్రపంచము నందుగల పదార్థములందు కానరాదు. ఇవన్నీ మనయందే వుంటున్నాయి.

మన మనస్సు యొక్క తత్వమును దైవము వైపుకు మరల్చినప్పుడే అన్ని

రూపములను ధరిస్తుంది. అంతేగాని మనస్సు మార్పు కలుగక ప్రాకృతమైన ఇవి ఎన్ని మారినప్పటికిని ప్రయోజనం లేదు. వ్యక్తి పరిణామమే విశ్వపరిణామము. మనిషి మారక విశ్వము మారదు. విశ్వమనగా మనకు కనుపించే భూమి మాత్రమే కాదు. మనతో సంభాషించే సమాజమే మన విశ్వము. మనకంటికి కనుపించే సమాజమే మన విశ్వము. సమాజమనగా చైతన్యవంతమైనదేగాని జడమైనది కాదు. మనిషి మనస్సు మారినప్పుడే సమాజము కూడను మారుతుంది. ఈనాడు లౌకిక పరిణామము, ఆర్థికపరిణామము విజ్ఞాన పరిణామము, రాజకీయ పరిణామము ఇవన్నీ జరుగుతున్నవి కాని మానసిక పరిణామము జరగటం లేదు. మానసిక పరిణామము జరగాలంటే ఆధ్యాత్మిక పరిణామము అత్యవసరము. ఆధ్యాత్మిక పరిణామమునందే మానసిక పరిణామము ఇమిడి వుంటుండాది.

విద్యార్థులారా! ఈ ఆధ్యాత్మిక పరిణామము అత్యవసరమైనది. ఒక చిన్న ఉదాహరణము. కర్షకులుగాని, కార్మికులుగాని, వ్యాపారులుగాని, రాజకీయవేత్తలుగాని, అధికారులుగాని వీరందరు కూడను కలసిమెలసి ప్రకృతి యొక్క శాంతిని కోరినప్పుడు ప్రకృతిలో ఒక విధమైన సుఖము భద్రత ఏర్పడుతుంది. ప్రాచీనకాలమునుండి వీరందరి సమ్మిళితమైన స్వరూపముచేతనే దేశమునందు సుభిక్షత యేర్పడుతూ వచ్చింది. వీరి అందరికంటె మహర్షుల ఉత్సాహప్రోత్సాహములు లోకకళ్యాణమునకు ఎంతయో శోభను కలిగించినవి. వారి ఆధ్యాత్మిక శక్తిసామర్థ్యముల చేతనే సకాలములో వర్షములు కురవటం ఆహార పదార్థములు అభివృద్ధి కావటం, లోకములో సుభిక్షము తాండవమాడటం, తిండి తీర్థాదులకు కొరతలు లేకుండా జీవించటం జరుగుతూ వచ్చింది. ఆనాడు ఎట్టి ప్రాజెక్టులు లేవు. ఎట్టి డాములు కట్టలేదు. వాటితో వారికి అవసరమే లేకపోయింది. కారణమేమనగా వారి సద్భావములు, పవిత్రమైన నడతలు ద్వారా సకాలములో వర్షములు కురుస్తూ వచ్చాయి. దేశము యొక్క సౌభాగ్యముగాని ప్రకృతి యొక్క అదృష్టముగాని యువతీయువకుల నడతలపైన ఆధారపడి వుంటుండాది. మంచినడతలు కల్గి వుండినప్పుడే మంచి జీవితాన్ని అనుభవించటానికి వీలౌతుంది. ఆనాటి యువతీ యువకులు పవిత్రమైన నడతల చేతనే ప్రకృతిని శోభాయమానముగా తీర్చిదిద్దారు. ఈనాడు ఇన్ని ప్రాజెక్టులంతా అభివృద్ధి పరుస్తున్నారు. ఇన్ని డాములు కడుతున్నారు. కోట్లకొలది ధనము ఖర్చుపెడుతున్నారు. కానీ అన్నపానాదులు లేక ప్రజలు అనేకవిధముల బాధలకు గురౌతున్నారు. కారణమేమిటి? ఇన్ని విధములైన అనుకూలములు చేసినప్పటికిని ప్రజలలో సుఖశాంతులు లేకపోవటానికి కారణమేమిటి? సరియైన నడతలు లేకపోవటమే. నీతినిజాయతీలు కోల్పోవటమే. మానవతా విలువలు మరుగునపడిపోవటమే. ఈనాడు కేవలం మానవ ఆకారాలుగా వున్నారుగాని మానవగుణములు యేమాత్రం రాణించటం లేదు.

ఆనాడు ఋషులు, మహర్షులు, రాజర్షులు, బ్రహ్మర్షులు ఇలాంటి వారినే అనగా ఎట్టి ఆశలు లేకుండా స్వార్థప్రయోజనములు త్యజించిన మహర్షులనే మహారాజులు సలహాదారులుగా నియమించుకున్నారు. దశరథ మహారాజు తన కుమారుడైన రామచంద్రునకు పట్టాభిషేకము కట్టవలెనన్న కూడను వశిష్ఠమహర్షి అనుమతిని కోరాడు. ఏకార్యము చేయవలసి వచ్చినప్పటికి మహర్షుల సలహాను పొందటానికి వారు సంసిద్ధులై వుండేవారు. కారణమేమనగా ఆ మహర్షులకు స్వార్థము, స్వప్రయోజనము ఏ మాత్రము లేదు. లోక కళ్యాణమే వారిదృష్టి. 'లోకాస్సమస్తా సుఖినో భవంతు' అన్నదే వారి ఆశయము. అలాంటి మహర్షుల ఆశ్రయాన్ని పొందటం చేతనే రాజుల పరిపాలన లోపల దేశము సుభిక్షము అభివృద్ధి గాంచుతూ వచ్చింది. ఆ మహర్షుల దగ్గర మంత్రశక్తులనేవి, మంత్రాయుధములనేవి అమితంగా వుంటుండేవి. ఆ ఆయుధములను వారు జగత్స్వరూపమైన దాంట్లో వినియోగపెట్టకూడదు. ఈ యుద్ధములలో రెండు రకములైన యుద్ధములున్నాయి. స్వార్థము నిమిత్తము యుద్ధము చేయటం ఒకటి. పరార్థము నిమిత్తము యుద్ధము చేయుటము మరొకటి. విద్యలయందు రెండు రకములైన విద్యలుంటున్నాయి. లోక కళ్యాణ నిమిత్తము లోకోపకారం నిమిత్తమై ఆచరించే సత్వ్రతములు. లోక అపకారం నిమిత్తమై ఆచరించే స్వార్థవ్రతములు. స్వార్థం నిమిత్తమై, స్వప్రయోజనము నిమిత్తమై ఆచరించే విద్యలంతా రాక్షస విద్యలన్నారు. లోకక్షేమము నిమిత్తము ఆచరించే చదివే విద్యలన్ని బ్రహ్మవిద్యలు అన్నారు. ఇటువంటి బ్రహ్మ విద్యలు నేర్చినవారు ఆనాటి ఋషులు. వారికి మంత్రశక్తి అధికంగా వుండేది. ఈనాడు స్వార్థపరమైన విద్యలందు యంత్రశక్తి అధికంగా వుంటుండాది. యంత్రశక్తికి కొంత మాత్రమే పరిమితము వుంటుండాది. మంత్రశక్తికి యింత అంతని చెప్పటానికి వీలుకాదు. దానికి ఎంతైనా పవర్ రావచ్చు. యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహా దానికి మనస్సుతో చెప్పటానికిగాని, వాక్కుతో వర్ణించటానికిగాని సాధ్యము కానంత శక్తి వుంటుండాది.

సత్యవ్రతులైన మహనీయుల దగ్గర వుండిన ఆయుధములను లోకోద్ధారం నిమిత్తమై అవతరించిన పురుషులకు మాత్రమే అందించాలి అనేది వారి నియమం. విశ్వామిత్రుడు దశరథ మహారాజు దగ్గరకు వచ్చి రామలక్ష్మణులను యాగసంరక్షణం నిమిత్తమై పిలుచుకొని పోవటానికి కారణమిదియే. ధర్మ సంస్థాపన నిమిత్తమై అవతరించిన మహాపురుషులకు మాత్రమే యీ ఆయుధములు అందించాలని తన దగ్గరనున్న సర్వాయుధములను రామునకందించాడు. తద్వారానే రాముడు దండకారణ్యములో అడ్డుతగిలిన రాక్షసులనందరిని సంహరిస్తూ వచ్చాడు. అగస్త్యమహర్షి కూడను అంతే. అక్కడ కూడను అక్షయ రక్షణానంతో రామునకందించాడు. తద్వారానే రాక్షస సంహారం జరుగుతూ వచ్చింది. ఇంకా వీరికి విద్యలు నేర్పినవాడెవరు? మహావిద్యావంతుడు. విశ్వామిత్ర మహర్షి వీరికి చక్కని విద్యలు నేర్పుతూ వచ్చాడు. అర్జునునకు విద్యలు నేర్పినవారెవరు? సకలవిద్య

బగాలించిన ద్రోణాచార్యుడే. యితనికి విద్యలు నేర్పాడు. అర్జునునకు గాండీవమందించిన దెవరు? వ్యాసమహర్షి బోధలచేత తపస్సుచేసి ధనుస్సును సంపాదించుకున్నాడు. ఈ విధముగా వీరందరికి అనేక విధములైన ఆధ్యాత్మిక విద్యలు మహర్షులు నేర్పిన తద్వారానే లోకములోపల ధర్మస్థాపన గావించటానికి వీలైంది. ఈనాడు ఎట్టి విద్వాంసుడైనప్పటికి స్వార్థము స్వప్రయోజనము వుండినంత వరకు ఆ విద్య కేవలము నిరుపయోగమైనది. కనుకనే విద్యాతపోభ్యాం భూతాత్మ అన్నారు మహర్షులు. విద్యతోబాటు తపస్సు కూడను అత్యవసరము.

తపస్సనగా తలక్రిందుగ కాళ్లు పైకి పెట్టి చేయటం తపస్సు కాదు. మనస్సు, వాక్కు, కాయము మూడింటి యొక్క ఏకత్వాన్ని సంపాదించటమే. అదే త్రికరణ శుద్ధి. ఈ త్రికరణ శుద్ధితో భగవంతునికి అర్పితము గావించటమే తపస్సు. పరమాత్మ చింతచే పరమాత్మ అర్పితము గావించే సర్వ కర్మలు తపస్సులే. స్వార్థ స్వప్రయోజన నిమిత్తమై ఆచరించే సమస్త కర్మలు తపస్సులే. ఇది తమస్సు. అది తపస్సు. ఇది యంత్రశక్తి. అది మంత్రశక్తి. వీరంతా యంత్రోపాసకులు. వారంతా మంత్రోపాసకులు. మంత్రద్రష్టలైన మహర్షుల ప్రోత్సాహము చేతనే ఆనాడు జగత్కల్యాణము జరుగుతూ వచ్చింది. ఈనాడు ఆధునిక విద్యల వల్ల యిలాంటి మహత్తరమైన శక్తిని అలక్ష్యం చేస్తూ వస్తున్నారు. కృత్రిమమైన విద్యలచేత మానవుడు కృత్రిమమైన రూపములనే ధరిస్తున్నాడు. విద్యలు కేవలము మన బ్రతుకు నిమిత్తము కాదు. జీవితాన్ని పోషించే నిమిత్తము కాదు. జీవితాన్ని బోధించే నిమిత్తము. ఈనాడు మనము విద్యనంతా మన జీవనోపాధికి వుపయోగపెడుతున్నాము.

విద్యార్థులారా! జీవితము అవసరమే. జీవిత పరమావధిని కూడను లక్ష్యమునందుంచుకోవాలి. ఎంతమంది విద్వాంసులు జగత్తులో లేరు. ఎంతమంది ధనవంతులు జగత్తులో లేరు. ఎన్ని విధములైన హోదాలో వుండేవారు జగత్తులో లేరు. ఇది కాదు. దీనితో బాటు స్వార్థ స్వప్రయోజనములను త్యాగము చేసే మహత్త్వాన్ని కూడను మనము పొందాలి. రాత్రి నిద్రలోపల మహారాజు ఎన్నో కలలు కంటాడు. ఆ మహారాజు రాత్రి కలలో బిక్షగాడి రూపం పొందుతాడు. బిక్షగానికి ఒక కల వస్తుంది. ఆ స్వప్నములోపల వాడు రాజుగా మారుతాడు. బెగ్గర్ రాజుగా మారటము రాజు బెగ్గర్‌గా మారటము స్వప్నము వుండినంత వరకు మాత్రమే. స్వప్నము నుండి మేలుకున్న తరువాత యిద్దరికి సుఖము లేదు దుఃఖము లేదు. సుఖ దుఃఖములనేవి మోహమనే నిద్రలో వుండినంత వరకే మనలను బాధిస్తుంటాయి. కనుకనే వేదమునందు న కర్మణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానశుః అన్నారు. ఈ అమృతత్వమనేది ఏమిటి? జాగ్రత్ స్వప్న సుషుప్తులందు ఏకత్వాన్ని భావించేదే అమృతత్వం. అమృతమనగా ఒక రసము కాదు. ఆత్మజ్ఞానమే అమృతము. అదే అమరత్వము. ఇలాంటి అమృతత్వమైన అమరత్వాన్ని పొందాలనుకుంటే మనం అంతర్దృష్టిని అభివృద్ధి గావించుకోవాలి. అంతర్దృష్టి అభివృద్ధి పరచుకో

వాలంటే మనకు భగవద్భావము రావాలి. భగవద్భావము చేత హృదయము కరగాలి. ఈ కరిగిన హృదయము ప్రేమరూపములో ప్రవహించాలి. ఈ ప్రేమరూపమైన ప్రవాహమే పరమాత్మలో లీనమైపోతుంది.

విద్యార్థులారా! ప్రేమ మూడు విధములుగా వుంటుందని మన విద్యార్థి చెప్పాడు. శరీర సంబంధమైన భౌతిక ప్రేమ, మానసిక సంబంధమైన ప్రేమ ఆత్మసంబంధమైన ప్రేమ అని. ఐతే యిక్కడ మూడు ప్రేమలు లేవు. మూడు కలసి ఒక్కటే. మన భావములు మాత్రమే మారిపోతున్నాయి. ప్రేమ ఒక్కటే. ఈ ప్రేమను భగవద్భావముతో అనుభవించినప్పుడు అన్ని సార్థకత నొందుతాయి. ప్రేమను స్వార్థభావముతో అనుభవించినప్పుడు యిందులోనే కొన్ని సుఖదుఃఖములు సంభవిస్తాయి. కనుకనే సర్వకర్మ భగవత్ప్రీత్యర్థమనే దీనిలో మనం అనుభవించాలి. స్థూలదేహము సూక్ష్మదేహము, కారణ దేహము అన్నారు. సూక్ష్మ దేహము ఏరీతిగా వుంటుండాది? స్థూల సూక్ష్మములు పండితులు అనేకరకములుగా వర్ణిస్తారు. నా వుద్దేశ్యమేమిటంటే స్థూల సూక్ష్మములు రెండును భిన్నము. సన్నిహిత సంబంధమైనవి. బింబప్రతిబింబములున్నట్లుగా వుంటాయి. action, reaction వుండినట్లుగా, sound resound వుండినట్లుగా వుంటుంది. మనలో వుండిన తత్త్వమంతా కూడను మనలోనే యిమిడి వుంటుంటాది. మనం ఎక్కడికో వెళ్ళి ఏదో మాట్లాడుతున్నాం. ఆ మాట్లాడిన resound మనకు వస్తుంటాది. ఈ echo అనేది సర్వత్ర వుంటుండాది. కొన్ని కొన్ని స్థానములలో ప్రత్యక్షముగా రూపొందుతుంటాది. కొన్ని కొన్ని స్థానములలో గుప్తంగా వుంటుంది. సర్వత్రా వుంటుండాది యీ echo. స్వరూప లక్షణాన్ని బట్టి, గాలి యొక్క వాతావరణమును బట్టి అక్కడ ఎక్కువగా రూపొందుతూ వుంటుంది.

ఒక విద్యార్థి పశువులు తీసుకుని ఒక కొండవరకు వెళ్ళాడు. అక్కడ పోయి యేదో ఒక పాటను ప్రారంభించాడు. ఎక్కడనుంచో అదే పాట తిరిగి వస్తుండాది. ఈ పిల్లవానికి echo వుందని తెలియదు. ఎవడు వాడు నా స్వరముతోనే నా పాటనే పాడుతున్నాడని బాధపడ్డాడు. ఎవడురా నీవు అని అడిగాడు. అక్కడనుండి మళ్ళీ ఎవడురా నీవు అని సౌండు వచ్చింది. ఏమిది? ఇంత అలక్ష్యంగా మాటాడుతున్నావని నీ పేరు చెప్పమన్నాడు. తిరిగి నీ పేరు చెప్పు అని వచ్చేసింది. ఏ యూ నార్స్నియు అన్నాడు. వాడు కూడను నార్స్నియు అన్నాడు. ఏయ్ నిన్ను పట్టుకొని కొడ్తానన్నాడు. వాడు కూడా నిన్ను పట్టుకొని కొడ్తానన్నాడు. ఈ విధంగా వాదోపవాదాలు అధికంగా జరిగిపోయినాయి. వాడెక్కడ వున్నాడో అన్నివైపుల వెతికాడు. ఎక్కడా కనుపించలేదు. వీడెవడో నా ఎనిమీగా వుంటున్నాడు. నాకు చాలా విరుద్ధంగా వీడు ప్రవర్తిస్తున్నాడు. వీడి పని పట్టాలి అనుకున్నాడు. పశువులను తోలుకున్నాడు. ఇంటికి వచ్చాడు. అమ్మతో చెప్పాడు. అమ్మా! ఎవరో నన్ను యీ విధంగా చాలా తిట్టినాడు. నేనన్న

ట్లుగా వాడు కూడా అన్నాడు. నా మర్యాద లేకుండా వాడు అన్నివిధాలా అవమానపరిచాడన్నాడు. తెలిసినది కనుకనే అమ్మ అప్పుడు చెప్పింది. నాన్నా! నిన్నెవ్వరు తిట్టలేదు. నిన్ను నీవే తిట్టుకున్నావు. ఈ ప్రపంచమంత కూడను భగవంతుని రిసౌండ్. ఇది అంతా కూడను భగవంతునికి ప్రతిబింబమును నిరూపించే శుద్ధమైన అద్దము వంటిది. నీవు ఏ విధమైన చర్యలు చేస్తున్నావో అవే వాపస్ వస్తున్నాయి. నీవు ఏవిధమైన శబ్దాలు చేస్తున్నావో ఆ శబ్దములే నీకు వెనుకకు తిరిగివస్తున్నాయి. కనుకనే ఎవరినీ నీవు దూషించవద్దు. ఎవరినీ నీవు నిందించవద్దు. ఎవరినీ నీవు బాధించవద్దు. లోకము కూడను సుఖసంతోషములందించి నిన్ను అభివృద్ధికి తెస్తుంది. మంచి చెడ్డలు నీ యొక్క భావముతో తప్ప అన్యములు కావు. reflection of the inner being. ప్రతి ఒక్కటి నీనుండి వచ్చినవే. reaction, reflection resound.

ఈ సత్యమును విద్యార్థులు గుర్తించి Be good, Do good, See good. This is the way to God. విద్యార్థులయందుగాని, సామాన్యమైన వ్యక్తుల యందుగాని మనము ఒక విధమైన పలుకునుగాని, దృష్టినిగాని, శ్రవణమునుగాని చెడ్డదిగా భావించరాదు. మొట్టమొదట మన చదువులతో బాటు వివేక విజ్ఞానములు కూడను పోషించుకోవాలి. ఈనాడు విజ్ఞానమును మనము అభివృద్ధి పరచుకుంటున్నాము గాని ఆ విజ్ఞానమునకు తగిన వివేకము మనలో లేదు. వివేకము లేని విజ్ఞానము చాలా ప్రమాదము. అణుశక్తితో మనం ఎన్నో సృష్టిస్తున్నాం. తద్వారా ఎన్నో కోట్ల యూనిట్లు కరెంటు వేస్టు చేస్తున్నాం. తద్వారా బాంబులు చేసి జగత్తుకు అపకారమైన యంత్రములు కనిపెడుతున్నాం. అదే విజ్ఞానమును వివేకమార్గములో విచారణ చేసి ఉత్పత్తి స్థానములో ప్రవేశపెడితే ఎన్ని పంటలు పండించుకోవచ్చు. ప్రజలకనుకూలమైన వస్తువులు ఎన్ని సృష్టించుకోవచ్చును. జగత్తుకు ఉపకార సంబంధమైన కార్యములలో మనము యీ విజ్ఞానమును ప్రవేశపెట్టాలి కాని జగత్తుకు అపకారం గావించేదానిలో ప్రవేశపెట్టరాదు. విశ్వామిత్ర, వశిష్ట, జమదగ్ని మహర్షుల వద్ద అనేక శస్త్రాలతో కూడిన మంత్రాలున్నాయి. కాని వారంతా వివేకముతో వాటిని సద్వినియోగపరచుకున్నారు. కనుకనే ఋషిశక్తే జ్ఞానము. ఈనాటి గ్రంథశక్తియే ఒక విద్య. మీరు విద్యావంతులు కావచ్చుగాని జ్ఞానులు కారు. ఇంద్రియములను నిగ్రహించుకునే విద్వాంసుడే జ్ఞాని. ఇంద్రియములను ఇష్టము వచ్చినట్లుగా ప్రవేశపెట్టే విద్యావంతుడు జ్ఞాని కాడు. విద్యావంతుడు మాత్రమే. ఇది కేవలము Bookish knowledge. ఈనాటి తెల్లవారు యీ తెలివితేటలు, యీ మేధాశక్తి ఎంతకాలమో వుండదు. విద్యార్థులారా! మీరు పరీక్షల నిమిత్తమే అభ్యసించే పఠనమంతా పరీక్షలైన తరువాత విచారణ చేసుకోండి, ఏమాత్రం జ్ఞాపకము వుండదు. పరీక్షలైన తరువాత మీ చదువులంతా మీకు జ్ఞాపకం లేక

పోతే ఏ విధ్వాశక్తులన్నీ కొంతకాలము లోపల ఆవిరిగా మారిపోతాయి.

మంచికిగాని చెడ్డకుగాని మనభావములే మూలకారణము. ఇక్కడ నుండి మేఘములను ఎక్కడికో తీసుకొని పోవటము ఎక్కడున్న మేఘములను యిక్కడకు తీసుకొని రావటానికి కారణమేమిటి? గాలియే కారణము. మీ యందున్న దుర్భావములను పంపటానికిగాని, ఎక్కడనో వున్న సద్భావములను తెప్పించుకోటానికిగాని నీ మనో భావముతో మూలకారణము. కనుకనే వేదము బోధించినది. ఇష్టాన్ని ఫలింపచేయటము అయిష్టాన్ని దూరముగావించటము. ఇలాంటి పవిత్రమైన శాస్త్ర సమ్మతమైన మార్గాన్ని అనుసరించిన వారే మహనీయులు. ఇది కేవలము ఒక భారతదేశమునకే వుండవచ్చును. విదేశాల్లో ఎట్లా వుంటుంది? వారికి యీ విధమైన శాస్త్రములు యీ విధమైన పరిశనలు లేవు కదా! అని మీరు సందేహించవచ్చును. దేశం ఒక దేహము వంటిది. ఈ దేహమునకు అనేక రోగములు రావచ్చును. ఐతే ఒక దేహమునకు వచ్చిన రోగమే మరొక దేహమునకు వస్తుందని చెప్పటానికి వీలు లేదు. ఆయా దేశములలో వుండిన సిద్ధాంతముల ననుసరించి వారు కూడను దాన్ని అనుసరిస్తూ పోతుంటారు. ఈ దేశమునకు సంబంధించిన సిద్ధాంతములు యీ దేశమువి. ఆ దేశమునకు సంబంధించిన సిద్ధాంతములు ఆ దేశము వారు అనుసరిస్తూ వుంటారు. వారు యీ సిద్ధాంతములను అనుసరించకుండా పోతే వారు కూడ యీ అవస్థలకు గురై పోతారు. ఇద్దరికి ఒకే సిద్ధాంతమని ఎప్పుడూ వుండదు.

కడుపునొప్పని నలుగురు పేషెంట్లు డాక్టరు దగ్గరకి వచ్చారు. నలుగురికి కడుపునొప్పి సమానమే గాని డాక్టరు నలుగురికి నాలుగు రకములైన ట్రీట్మెంట్లు యిస్తాడు. ఒకరిని పరీక్ష చేస్తాడు. నాయనా! నీ కడుపునొప్పికి యేమీ కారణం లేదు. కేవలం గ్యాస్ మాత్రమే వుంటుందాని సోడా బైకార్బ్ మాగ్సల్ఫ్ రెండు కలుపుకొని తాగేసెయ్యి నీ కడుపునొప్పి పోతుంది అన్నాడు. కడుపునొప్పితో వచ్చిన యింకొకనికి చెప్తాడు నాయనా ఏమీ తొందర లేదు. హాట్ వాటర్ ఫోమెంటేషన్ చేసుకో సరిపోతుంది అంటాడు. ఇంకో కడుపునొప్పి వాడు వచ్చేసినాడు. నీకేం లేదు యింత salt వేసుకో అంటాడు. రెండు మూర్లు బేధులైతే పోతుంది అంటాడు. ఇంకో కడుపునొప్పివానికి immediate గా ఆపరేషన్ చెయ్యాలంటాడు. వానికి అపెండిసైటిస్. ఆపరేషన్ చేసే తీరాలి. నలుగురికి కడుపునొప్పి ఒకటే కదా ట్రీట్మెంటు ఎందుకు వత్యాసంగా వున్నాయి. అదే రీతిగా అనేక దేశములలో అనేక విధములుగా యీ నొప్పులు వుండవచ్చు. బాధలు కలుగవచ్చును. ఆయా దేశాలకు తగిన ట్రీట్మెంటు వుంటుంది. మనకు బాహ్యంగా రోగం ఒకటిగా కనిపించినప్పటికి అంతర్యములో రోగభావం వేరువేరుగా వుంటాయి. మందులు కూడా వేరువేరుగా వుంటాయి. మన భారతదేశమునకు సంబంధించిన యీ రోగమునకు యిదే మందు. విద్యలభ్యసించినంత మాత్రమున పేరులము కాము. మహనీయులము కాము. అధికారులము కాము. నిజముగా విద్య విజ్ఞానము కోసం కృషి కూటి కోసం. కేవలం విద్యతో కూటిని

పొందటానికి నేను వీలుకాదు. కలిమహాత్యం చేత యీనాడంతా కడుపునిమిత్తమే బాధపడుతున్నారు.

విద్యార్థులారా! కడుపునిండినంత మాత్రమున మనకు తృప్తికాదు. మన సోదరులైన ప్రజలు ఎంతమందో వుంటున్నారు. వాళ్ళకడుపుకూడ నిండటానికి కృషి చెయ్యాలి. వ్యక్తిగా సమాజంలో ప్రవేశించండి. ఈ సమాజంనుంచి దేశంలో ప్రవేశించండి. నీవు వ్యక్తిగానే వుండకూడదు. పశుత్వంగా వుండే మానవుడు దివ్యత్వంగా మారాలంటె మనస్సు మార్పులు అత్యంత అవసరము. మనస్సు మారినప్పుడే మనిషి మారగలడు. కేవలం మనిషి మారినంత మాత్రమున ప్రయోజనం లేదు. మనస్సును మార్చుకోవాలి. విద్యవల్ల మనం సాధించవలసిన ప్రధానమైన ఘనత అదే. ఏదో వూరికే డిగ్రీలు పెట్టుకుంటూ పోవటంకాదు. ఈ డిగ్రీలంతా మనస్సుకు సంబంధించిన దివ్యమైన భావంగా ప్రవేశపెట్టాలి. అదే పొందవలసిన డిగ్రీ. ఏమిటంటె శృణ్వంతు విశ్వే అమృతస్య పుత్రాః. నాయనా నీవు అమృత పుత్రుడివి. అనే బిరుదును పొందాలి. అదేమనం సాధించవలసిన డిగ్రీ. ఈ డిగ్రీలంతా మనకెందుకు? ఐతే యీ డిగ్రీలు కూడా వుండవలసిందే. దీనితో బాటు దానిని కూడను జోడించుకోవాలి. మనం దురాశలకు గురికాకూడదు. ధనమును సంపాదించవలసిందే. ధర్మముతో వినియోగించవలసిందే. దానము చేయవలసిందే. ధన్యత కలుగవలసిందే. ఐతే ఒక విధమైన లిమిట్ పెట్టుకోవాలి. ఒక పరిమితి వుంటుండాలి.

విద్యార్థులారా! మీకనేక పర్యాయములు చెప్పాను. ఈ ధనమనేది కాలి shoe వంటిది. పూజించే ధనాన్ని కాలి చెప్పులంటున్నాడే సాయిబాబా అనొచ్చును. అది నిజంగా అంతే. అది బూట్లైతే. మనకాలికి కరెక్టు సైజుగా వచ్చినప్పుడే మనం చక్కగా నడచగలం. అది tight అయితే నడచలేము. అది లూజ్ అయితే కూడను నడచలేము. మనకు ధనము వచ్చినా మనము సరియైన స్థితిని పొందలేము. ధనము తక్కువగా వుంటుంటేను సుఖశాంతులను పొందలేము. అవసరమైనంత ధనము కావాలి. మనకు అధికంగా కోరరాదు. ఆ చిత్రాన్ని మీ హృదయంలో హత్తుకునేటట్లుగా చూచుకోండి. సంపాదించండి సంపాదించినదానిని సద్వినియోగం చేయండి.

విద్యయొసగును వినయంబు
వినయము వలన కల్గుపాత్రత
పాత్రత వలన ధనము ధనము వలనను ధర్మంబు
దాని వలన ఐహికాముష్మికంబు బొందునరుడు.

purity కావాలంటే charity చేయాలి. Charity వలననే purity. purity వలననే unity. unity లేకపోతే enmity అయిపోతుంది. ఆ unity వలననే Divinity. కనుక మనం charity నుండి Divinity కి రావాలి. త్యాగమువల్లనే అమృతత్వము మనకు ప్రాప్తిస్తూ వచ్చింది. ఇక్కడ సమాజసేవను అధికంగా చూసుకోవాలి. తోటి మానవులతో

02078911

సరియైన జీవితము మనము గడపాలి. విశాలమైన హృదయంగా మార్చుకోవాలంటే మనలో దివ్యభావాలు పెంపొందింప చేసుకోవాలి. హృదయం కరిగిన మాధుర్యమనే ప్రేమను మనం అనుభవించాలి. అది లేకపోతే కృత్రిమమైన జీవితమే. కనుక ప్రేమను పెంచుకోండి. జీవితాన్ని ప్రేమమయంగా మార్చుకోండి.